

§ 39.

Den, der til Skade for Kommunen imod bedre Vidende til nogen Signingsmyndighed meddeler urigtige Oplysninger om sin Indtægt eller om andre Forhold, der kunne have Indflydelse paa hans Skatteansættelse, bøder til Kommunens Kasse den besvagne Skats Beløb 10 Gange.

Opdages Besvigelsen ved Behandlingen af et Dødsbo, erlægges Boet den besvagne Skats Beløb skadesløst.

§ 40.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Januar 1902, dog saaledes, at de Bestemmelser, der angaa den almindelige Skatteligning, komme til Anvendelse ved Sognekommunernes og Købstadkommunernes Ligning for Aaret 1902 og ved Amtskommunernes Ligning for Aaret 1902—3.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Spørgsmaalet om Gennemførelsen af Forandringer i Reglerne for den kommunale Bæftatning har foreligget i en lang Mærælle, og Trangen til faadanne Forandringer er erkendt fra alle Sider. Allerede Landkommunallovens § 18 indeholder et Tilfagn om Tilvejebringelse af nye Regler for den kommunale Bæftatning, og den siden da stedfundne Udvikling, ikke mindst den stærke Udvikling paa det kommunale Omraade, har i betydelig Grad forøget Trangen. Som Spørgsmaal, der paa Kommunalbæftatningens Omraade særlig have rejst sig med Krav om Løsning, maa nævnes Spørgsmaalet om Afgang for den Kommune, i hvilken en Person driver Mæring uden samstedts at have Ophold, til at oppebære Skat fra ham, fremdeles om Inddragning af Aktiefæftaber og lignende Sæftaber samt juridifse Personer under Bæftatningen. Men derhos har det for Landets Vedkommende maattet erkendes, at de gælbende Bæftatningsregler have ført til en altfor tyngende Bæftatning for Hartkornet, og at det maatte blive nødvendigt at tilvejebringe Lettelser i denne.

Ligesom der allerede flere Gange tidligere var fremkommet Lovforslag, figtende til at hidføre Reformer i større eller mindre Omfang, saaledes har der ogsaa siden Rigs-

dagsamlingen 1892—93 hvert Aar af Regeringen været fremsat dertil figtende Forslag. Siden Samlingen 1896—97 have disse Forslag foreligget i den Form, der blev vedtaget af Landstinget i Samlingen 1895—96, saaledes at de have været begrænsede til Regler om Bæftatning af Aktiefæftaber og lignende Sæftaber samt af Personer, som ikke svare personlig Skat til den eller de Kommuner, i hvilke de drive Mæring, en Begrænsning, der den Gang valgtes af Landstinget, idet det formentes, at Kommunernes Interesser navnlig krævede snarlig Gennemførelse af faadanne Bestemmelser, medens Landstinget intet vilde foregribe med Hensyn til de øvrige i det paagældende Regeringsforslag indeholdte Bestemmelser. Behandlingen af disse Forslag er ikke ført til Ende i Folketinget.

Det her foreliggende Forslag om Kommuneskat er et nyt Forsøg paa faa vidt muligt at hjerne de Mangler og Ubilligheder, der hæfte ved den bestaaende Ordning. Forslaget er inddeelt i 6 Hovedaffnit, af hvilke det første, der omhandler den personlige Kommuneskat, giver en Rælle Bestemmelser, hvis Indhold for en væsentlig Del stemmer med tidligere Regeringsforslag. Det andet Affnit omhandler Mæringsafgift til Kommunen og tredje Affnit Bæftatning af Sæftaber og juridifse